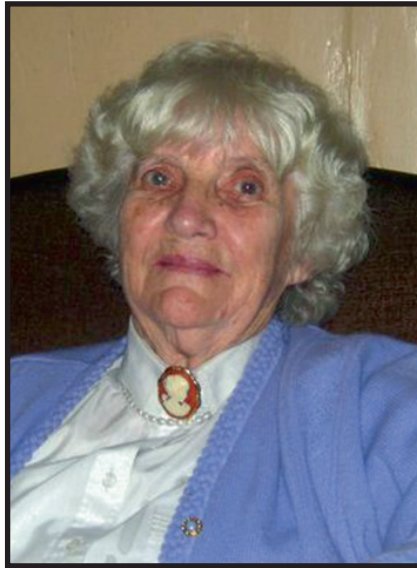

In memoriam Helbe Merila-Lattik

13.06.1928–23.05.2018

Kolleeg Helbe Merila-Lattik sündis 13. juunil 1928. aastal Tartus arstide perekonnas. Tema isa Robert Moritz Lattik oli kauaaegne Tartu linnaarst, ema Alma Lattik sisearst ja psühhoterapeut. Paljud tema perekonna liikmed langesid 1941. aastal nõukogude võimu repressioonide ohvriks, isa arreteeriti 1944. aastal ja suri 1950. aastal Siberis vangilaagris.

Helbe Merila-Lattik lõpetas 1947. aastal Tartus 2. Keskkooli ja samal aastal asus õppima Tartu Riikliku Ülikooli arstiteaduskonnas. Õppida sai ta vaid 4. kursuse lõpuni. Represseeritu tütre arvati ta sobimatuks õppima nõukogude ülikoolis ja 1951. aastal ta eksmatrikuleeriti. Tänu paljudele õnnelikele asjaoludele õnnestus tal jätkata stuudiumi Moskva 1. Meditsiiniinstituudis, mille ta lõpetas *cum laude* 1953. aastal. Esimeseks töökohaks sai talle Kingissepa Rajoonihaigla Saaremaal, kus ta töötas kuni aastani 1955 kirurgi ja kiirabiarstina. Samal aastal abiellus ta ehitusinsener Johann Merilaga ja asus tööle Tallinna Pelgulinna haiglasse kirurgina. Ta spetsialiseerus uroloogiks, oli samas haiglas kuni 1980. aastani uroloogia osakonna juhataja ja kuni

1992. aastani ordinaator. Pensionile jäi ta 1993. aastal.

Alates 1989. aastast on ta intensiivselt uurinud Eesti arstide elukäiku ja saatust nii Nõukogude kui ka Saksa okupatsiooni ajal. Sel teemal on ta avaldanud kirjutusi ajakirjanduses, pidanud ettekandeid ajalookonverentsidel nii Eestis kui ka Rootsis ning avaldanud brošüüri „Eesti arstikond okupatsioonides“.

Kustumatu jälje Eesti meditsiini ajalukku jättis Helbe Merila-

Lattik oma kapitaalse teosega „Eesti arstid 1940–1960“. Selles on esitatud 2612 eesti arsti eluloolised andmed. Raamatu käsikiri valmis juba 1997. aastal ja oli mõeldud kingituseks Eesti Vabariigi 80. sünnipäevaks, kuid kirjastamise majandusraskuse tõttu ilmus alles aastal 2000. Autori suur teene on, et ta kogus andmeid ka nende eesti soost arstide kohta, kes ajaloo keeristes olid sunnitud kodumaalt lahkuma ja kellest paljude saatuse oleks ilma selle raamatuta kodumaal teadmatuks jäänud. Rääkimata sellest, et ta kogus andmed arstide kohta, kes on aastatel 1940–1960 lõpetanud Tartu Ülikooli või töötanud Eestis. Raamat on rikkalik allikas eesti meditsiiniloo uurijatele veel mitme põlvkonna vältel.

Helbe Merila-Lattik huvitus muusikast, lauldes hulga aastaid mitmes naiskooris, hispaania keelest ja kultuurist ning muinsuskaitsest. Ta on üles kavatanud 3 tütart.

Helbe Merila-Lattik on küll meie hulgast lahkunud, aga tema elutöö on jääv.

Eesti Arsti toimetus